

сьлзы и сугругата му и дьщера му. Подирь заповѣда да са приготви вечера и покани гостытѣ да сѣднхтѣ на трапезата. А Товій му рече, че нито ще ѣде, нито ще пие ако по напрѣдъ не му даде дьщера си за жена. Тогазь Рагуиль му отговаря: Богъ наистина послуша молбытѣ ми и ви доведе тука за да са ожени тѣзи ти роднина. и тѣй нѣмай сумнѣніе, днесъ ти я давамъ за жена. „ — Бато са подписа слѣдователно. брачныйтѣ записъ, сѣднахъ на трапезата и благодаряхъ и славѣхъ Бога. (Ток. ш. з. 1—19.).

§. 147. *Гаваиль дохожда на свадбата на Товія.*

Рагуиль помоли Товія да остане петнайсетъ дни въ къщата му. Товій като са склони на желанието му моли ангелтъ да иде самъ си при Гаваила за да приеме парытѣ. И тѣй ангелтъ зе двѣ камилы отиде въ Рага, вручи на Гаваила записьтъ, прие заетытѣ пары и доведе и него на свадбата на Товія. (Ток. н. 20—ф.).

§. 148. *Безпокойствието на Товита и на жена му.*

Мѣжду туй старый Товитъ бѣше въ душевно безпокойствие, дѣто сынъ му са забави да са върне, и си думаше: „Защо са забави толкозь сынъ ми? — Да не е умрѣлъ Гаваиль че нѣма кой да му плати онѣзи пары?“ — И тѣй и двамата родители наченахъ да плачхтѣ; но най много майката бѣше въ неутѣшна скърбь. За туй тя ката день излѣзваше и обыкалѣше сичкытѣ пѣтица, отъ дѣто са надѣяше че ще са върне сынъ ѝ, за да го види отъ далечъ като са зададе. (Ток. і. 1—1.).